

ใบข้อมูลที่ ๑ กลุ่มแม่น้ำอุดมสมบูรณ์ (แม่น้ำคงคา แยงซี โขง)

พื้นที่ลุ่มแม่น้ำใหญ่ในเอเชีย เช่น แม่น้ำคงคาในอินเดีย แม่น้ำแยงซีในจีน และแม่น้ำโขงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นพื้นที่ที่มีดินดี น้ำอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก ผู้คนในพื้นที่เหล่านี้จึงมีวิถีชีวิตผูกพันกับเกษตรกรรมและฤดูกาลฝนฟ้า จนก่อให้เกิดความเชื่อและประเพณีเกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น การทำขวัญข้าว การแห่นางแมว การบูชาแม่น้ำ หรือพิธีขอฝน ความเชื่อเหล่านี้แสดงถึงความเคารพต่อธรรมชาติและ การพึ่งพาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ชีวิตอยู่รอดและได้ผลผลิตที่ดี

คำถาม

๑. ทำไมผู้คนในพื้นที่นี้จึงมีความเชื่อเกี่ยวกับฝนและแม่น้ำ

.....

.....

๒. สิ่งแวดล้อมรอบตัวมีผลต่อพิธีกรรมหรือประเพณีอย่างไร

.....

.....

ใบข้อมูลที่ ๒: พื้นที่ชายฝั่งทะเล (ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์)

ประเทศที่ตั้งอยู่บนหมู่เกาะหรือชายฝั่งทะเล เช่น ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีทรัพยากรจากทะเลเป็นแหล่งอาหารหลัก ผู้คนจึงมีอาชีพประมงและเดินเรือ และยังมีความเชื่อเกี่ยวกับทะเล เช่น การบูชาเทพแห่งทะเล การทำพิธีปลดปล่อยก่อนออกเรือ หรือการไหว้เจ้าทะเลเมื่อได้ปลามาก ความเชื่อเหล่านี้ช่วยให้ผู้คนมีความมั่นใจในการดำรงชีวิต และแสดงความเคารพต่อธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น พายุ คลื่น หรือการหาปลา

คำถาม

๑. ทำไมชาวประมงจึงต้องทำพิธีหรือบูชาเทพเจ้าก่อนออกเรือ

.....

๒. สิ่งแวดล้อมทะเลส่งผลต่อวัฒนธรรมด้านไหนของผู้คนบ้าง

.....

.....

ใบข้อมูลที่ ๓: ทุ่งหญ้า/แหล่งเลี้ยง (เอเชียกลาง มองโกเลีย)

ในพื้นที่กว้างใหญ่แห่งเลี้ยง เช่น เอเชียกลางและมองโกเลีย ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก ผู้คนจึงเลี้ยงสัตว์และย้ายถิ่นไปตามฤดูกาล ทำให้เกิดวัฒนธรรมเร่ร่อน เช่น การอยู่ในกระโจม การเลี้ยงม้า แพะ และแกะ ความเชื่อของคนในแถบนี้มักเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น การบูชาท้องฟ้า ฟ้าผ่า หรือดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ เพราะชีวิตของพวกเขาต้องพึ่งพาทั้งสภาพอากาศและสัตว์เลี้ยงอย่างมาก

คำถาม

๑. ทำไมผู้คนจึงไม่ทำเกษตรแต่เลี้ยงสัตว์แทน

๒. ความแห้งแล้งมีผลต่อวัฒนธรรมในชีวิตประจำวันอย่างไร

